

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....16:50
מוצאי שב"ק.....48:6
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה ל"ח-ל"ט
בבלי.....חגיגה י'
ירושלמי.....בבא קמא כ"ט
תוספתא.....עבודה זרה ט'
רמב"ם.....טומאת מת י'

שעה 11, גליון 25 (540)

פרשת כו תשא, י"ח אדר-א', שנת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

גוטע חברים

פארגאנגענע וואך האבן מיר געשריבן איבער די פאלשקייט פון חברים. ווען א מענטש רעדט זיך איין אז ער קען זיך פארלאזן אויף זיין חבר, ווערט ער נאכדעם זייער אנטוישט, ווייל יעדער מיינט נאר זיך און זיין אייגענע טובה. ספעציעל ווען עס קומט צו געלט זאכן, קען מען זיך נישט פארלאזן אויף קיין שום מענטש.

דאס איז אלעס אבער ווען עס רעדט זיך פון גשמיות. ווען עס קומט אבער צו רוחניות דארט ארבעט עס נישט אזוי. כאטש וואס ביי רוחניות דארף מען אויך זייער אכטונג געבן נישט צו ווערן אפגענארט פון מענטשן וועלכע קענען נישט העלפן דעם מענטש און אים דערנענטערן צום אייבערשטן, דארף מען אבער יא זוכן גוטע חברים מיט וועמען זיך צו שטארקן אין עבודת ה', אזוי ווי דער פסוק זאגט (ישעיהו מה, ו) "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק" - מען דארף זיך יא האלטן אינאיינעם מיט חברים, און איינער זאל שטארקן דעם צווייטן נישט צו ווערן צוגבראכן און צופאלן נאר ווייטער אנגיין מיט אלע כוחות און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין.

חז"ל זאגן (סוטה י"ב) "כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו". בפשוט מיינט דאס אז ווער עס איז גרעסער פון זיין חבר, האט א גרעסער יצר הרע. אנשי שלומינו פלעגן אבער טייטשן די גמרא אז עס קומט אונז מרמז זיין די גרוסקייט און וויכטיגקייט זיך צו האלטן אינאיינעם מיט חברים. זיי האבן געטייטשט, "כל הגדול" - ווער עס איז גרויס און איז מצליח אין עבודת ה', איז דאס "מחברו" - ווייל ער האט גוטע חברים וואס שטארקן אים. "יצרו גדול" - אויב אבער האט דער מענטש א גרויסער יצר הרע און ער קען זיך נישט שטארקן איבער אים, איז א סימן אז "הימנו" - דאס קומט פון זיך אליין, ווייל דער מענטש איז אן אויבער-חכם, ער האלט אז ער איז קלוגער פון <<<<<<

א נוארט אויף די פרשה

כי תשא את ראש בני ישראל. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ק"א), די ווערטער ראש בני ישראל איז ראשי תיבות "רבי", און פארקערט זאגט דער פסוק (שמואל א ב, ט) "רשעים ביחשך ידמו", וואס איז אויך ראשי תיבות "רבי".

ווען א איד גייט צו א צדיק, א רבי, א מורה דרך, דארף ער געדענקען דעם ציל פארנוואס ער גייט אהין, דאס איז אז דער רבי זאל אים ברענגען גענטער צום אייבערשטן. עס זענען דא אסאך צדיקים, אסאך ערליכע אידן, אבער ווען מען גייט צו א רבי קוקט מען נישט אויף דעם וואס דער רבי איז א גרויסער צדיק פאר זיך אליין, נאר אויב דער רבי קען אויך אויפהויבן זיינע מענטשן, אויב ווען מען גייט צו דעם רבי ווערט מען גענטער צום אייבערשטן, מען הויבט אן זיך פירן מער ערליך און וואויל, דער רבי קען ארויסנעמען זיינע מענטשן פון די שלעכטס איז וואס זיי ליגן און זיי מאכן פאר ערליכע אידן, צו אזא רבי לוינט זיך צו גיין.

דאס זאגט אונז דער פסוק כי תשא את ראש בני ישראל, משה רבינו איז געווען אן אמתער מנהיג ישראל, ער האט אויפגעהויבן די אידישע קינדער, ער האט זיך אפגעגעבן מיט יעדן איד, זיך געזארגט פאר אלע אידן, און זיי אויפגעהויבן צום אייבערשטן, און אפילו ווען די אידן זענען אראפגעפאלן אין דעם חטא העגל, האט ער זיי נישט מרחק געווען און פארטריבן פון זיך, נאר ער האט אסאך מתפלל געווען פאר זיי, זיי מחזיר בתשובה געווען, און צוריק געברענגט צום אייבערשטן. דאס איז א סימן פון אן אמתער מנהיג ישראל, אז עס גייט אים אין לעבן אז יעדער איד זאל צוריק קומען צום אייבערשטן, ער איז גרייט זיך מוסר נפש צו זיין אז יעדער איד זאל זיין אמת'דיג רבוק אינעם אייבערשטן.

ווידער איז דא א צווייטע סאך רבי, וואס איז באמת אן ערליכער און הייליגער איד, ער איז רבוק צום אייבערשטן און דינט דעם אייבערשטן מיט מסירות נפש, ער האט אבער נישט דעם כח צו ברענגען אויך זיינע מקורבים צום אייבערשטן, אויף דעם זאגט דער פסוק רשעים בחשך ידמו, א לשון רבים, מען רעדט נישט פונעם רבי'ן אליין נאר פון זיינע מקורבים, זיי בלייבן מיט זייער רשעות, חשכות, און דמיונות, זיי בלייבן ווייט פונעם אייבערשטן, דער רבי האט נישט דעם כח זיי צוריק צו ברענגען צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ל'), עס זענען דא מענטשן וואס זאגן אז זיי דארפן נישט גיין צו גאר א גרויסער צדיק, פאר זיי איז גענוג צו גיין צו א חשובן איד, א ירא שמים, מיט'ן אויסקריי, "הלואי זאל איך קודם זיין כאטש אזוי ווי אים"; דאס איז אזוי ווי א מענטש זאל זאגן, "איך בין דאך אזוי שווער קראנק, דארף איך נישט גיין צום גרעסטן דאקטאר, איך וועל גיין צו א געזונטער מענטש, הלואי זאל איך כאטש זיין אזוי געזונט ווי אים"... יעדער פארשטייט אז עס איז זייער נאריש אזוי צו זאגן, פונקט פארקערט, ווי מער קראנק א מענטש איז, לא עלינו, דארף ער זוכן א גרעסערן דאקטאר וואס זאל אים קענען אויסהיילן.

א רבי איז א רוחניות'דיגער דאקטאר, ווען א איד גייט צו א רבי דארף דער רבי אויסהיילן זיינע רוחניות'דיגע קרענק, ער דארף האבן דעם וועג ארויסצונעמען דעם מענטש פון די שלעכטע מידות און פאזות אין וואס דער מענטש ליגט, און אים ברענגען צו זיין נאנט צום אייבערשטן, און ווי מער א מענטש ווייסט אז ער איז קראנק ברוחנית, דארף ער זוכן א גרויסן רוחניות'דיגן דאקטאר, וואס קען אים באמת אויסהיילן.

ווען די אידן זענען געווען אין מצרים, זענען זיי געווען גאר שטארק קראנק ברוחניות, זיי זענען געווען פארזינקען אין די מ"ט שיערי טומאה, און דערפאר האבן זיי געדארפט האבן גאר א גרויסער דאקטאר זיי אויסצוהיילן, דאס איז געווען משה רבינו, וואס ער האט געהאט די וועג צו נעמען די אידן פון די נידריקסטע פלעצער, און זיי ברענגען צו אזא גרויסע מדריגה, ביז זיי האבן מקבל געווען די תורה פונעם אייבערשטן אליין.

דערפאר דארפן מיר זיך זייער מחי' זיין מיט דעם וואס מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, וואס זיין גאנצער ציל איז אונז צוריק צו ברענגען צום אייבערשטן. דער הייליגער רבי האט געזאגט (תה מוה"ר, סימן של"ה), "וואלט איך דען נישט געקענט זיין אזא גוטער איד ווי אנדערע גוטע אידן, וואס די חסידים פארן צו זיי און ווייסן נישט פארנוואס זיי זענען געפארן, זיי קומען אהיים און ווייסן נישט מיט וואס זיי זענען אהיימגעקומען? איך האב דאס נישט געוואלט, איך האב גענומען אויף זיך אייך צו מאכן פאר ערליכע אידן, דאס איז מיין גאנצער שטרעבן".

דער רבי נעמט דעם מח פון א איד און שטעלט עס אויפ'ן פלאץ, ער ליגט אריין דעם אייבערשטן דערין, אז דער איד זאל נאר וועלן און שטרעבן צו לעבן מיט'ן אייבערשטן און זיין אן אמתער ערליכער איד.

א גוט ווארט

דו ווייסט דאך שליסלעך פון פרנסה ליגט נאר ביים אייבערשטן (תענית ב, ב), נאר צו אים דארף מען זיך ווענדן, אים בעטן איין מאל, צוויי מאל, צען מאל, הונדערט מאל, נאכאמאל און נאכאמאל, אויף אונזער אייגענע שפראך. דיקא ווען מען זעט שוין נישט קיין וועג ווי אזוי מען קען זיך אן עצה געבן, ווען מען שפירט זיך איינער אליינס, מען בעט דעם אייבערשטן מיטן גאנצן הארץ - דעמאלט קומט די ישועה.

(יעצוה אמונה תהוה תשפ"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

צעבראך פון אלע זייטן

קעזער ה' תתקנ"ד

יום א' פרשת תצוה, ה' אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... נרו יאיר

שבת ביי שלש סעודות האבן מיר פארגעלענגט שיחות הר"ן, סימן ט; דער רבי זאגט: "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה", אפילו מענטשן וואס זענען זייער ווייט פון קדושה, "עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", וואס טוען עבירות רחמנא לצלן, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמ' בכל יום יום פה וכה, יהיה אידך שיהיה, בודאי זכוי לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועלן זיי לערנען יעדן טאג תורה, וועט די תורה זיי ארויסנעמען פון זייערע עבירות.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לערנען תורה. דער אייבערשטער זאגט פאר משה רבינו (שמות כה, ה): "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם", אידך וויל ריען צווישן אידן; די ערשטע זאך מאכט מיר אן ארום, אינעם ארון זאלט איר אריינלייגן די תורה.

מיר געפונען ביי די ארום, אלע זייטן האט עס מידות שבורות, צעבראכענע מאסן, אפמיתם וחיצי, אמה וחיצי; די מפרשים זאגן פשוט (עין בעל הטרס), דאס קומט אונז ווייזן אז די תורה האלט זיך נאר ביי א מקום נמוך, ביי אן עניו.

מיט די הקדמות פון רבי'ן קען מען זאגן נאכמער, אפילו א מענטש וואס איז צעבראכן פון אלע זייטן, א מענטש וואס קען נישט זיין מסודר מיט א סדר, פון אלע זייטן איז ער צעבראכן, נישט מסודר, א כלי נשבר; אויב לייגן מען אריין די תורה אין דעם צעבראכענעם פלי - ווערט דאס די ארון הקודש, דאס קומט אן אינעם הייליגסטן פלאץ - אין קדשי קדשים! נישט קיין אונטערשייד ווער מען איז, "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד", אפילו דער וואס איז ווייט פון קדושה, אויב לערנט מען די הייליגע תורה - איז מען זוכה ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס און מען איז זוכה צו אלע קדושות.

(עצתו אמונה תצוה תשפ"ב)

יעדן, עס פאסט אים נישט זיך צו האלטן אינאיינעם מיט חברים, ער רעדט זיך איין אז ער קען אליין אויך מצליח זיין. רבי נתן האט געטייטשט די משנה אין אבות (ב, ד) "אל תאמין בעצמך עד יום מותך" - דו קענסט נישט גלייבן אין דיר אליין ביז צום שטארבן. האט רבי נתן געטייטשט אז מען קען נישט גלייבן אין זיך ווען מען איז "בעצמך" - אליין, אן קיין חברים. ווייל א מענטש אליין, ווי שטארק ער זאל נאר זיין, קען ער אבער אייביג אראפפאלן, און אויב האט ער נישט קיין גוטע חברים מיט וועמען ער האלט זיך צוזאמען, וועט ער איין טאג אנוועקפאלן. ווען מען האלט זיך אבער אינאיינעם מיט גוטע חברים, דאן ווען עס וועט איינעם גיין שווער וועט אים דער צווייטער שטארקן און שטעלן אויף די פיס, און ווען דער צווייטער וועט האבן א שוואכע מינוט, וועט אים דער ערשטער קומען צו הילף, און אזוי וועלן ביינעם בלייבן שטענדיג אויף די גוטע רעלסן.

ספעציעל ווען עס האנדלט זיך פון חברים וועלכע דרייען זיך און שעפן חיות פון דעם זעלבן צדיק, איז דאס נאך פיל מער וויכטיג אז זיי זאלן זיך האלטן צוזאמען און זיך שטארקן איינער דעם אנדערן. אזוי ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט פאר זיינע תלמידים: "אנן בחיבותא תליא" - אונזער הצלחה ווענדט זיך אין די ליבשאפט וואס ס'איז דא צווישן אונז. אנשי שלומינו פלעגן זאגן אז די ווארט "אנן" איז די ראשי תיבות פון "אנשי נחל נובע", אז אידן וואס שפירן א חיות און א געשמאק אינעם הייליגן רבי'נס לימודים און עצות, דארפן זיך ספעציעל האלטן צוזאמען מיט גרויס ליבשאפט און זיך שטארקן אינאיינעם, און דאס וועט זיי געבן די ריכטיגע פוחות צו מקבל זיין נאך מער און מער פון הייליגן רבי'ן. זייער ליכט וועט שיינען אסאך מער און אסאך ווייטער, און קענען משפיע זיין אויף נאך אידן און זיי דערנענטערן צום אייבערשטן.

דאס האט צו שטענדיג געזען ביי אנשי שלומינו אז זיי האבן זיך געהאלטן אינאיינעם זייער שטארק. מוהרא"ש האט דערציילט אז רבי אברהם שטערנהארץ ז"ל האט געהאט א גוטע חבר מיט'ן נאמען רבי מרדכי שוחט ז"ל. זיי פלעגן האבן א צייט יעדן טאג ווען זיי האבן זיך געטראפן אויף א געוויסע פלאץ און דארט האבן זיי גערעדט אין עבודת ה', זיי האבן זיך געשטארקט איינער דעם צווייטן מיט'ן רבי'נס עצות. איינמאל אום יום כפור, ווען מען זיצט א גאנצן טאג אין שול און עס איז נישטא קיין צייט צו שמועסן, האט רבי אברהם שטערנהארץ געקלערט אז אפילו ער קען טאקע נישט יעצט גיין שמועסן מיט זיין חבר אזוי ווי געווענליך, וועט ער אבער נאכאלץ אהינגיין אליין צו דעם פלאץ וואו זיי רעדן יעדן טאג אינאיינעם, און ער וועט זיך אליין דערמאנען און איבערטראכטן די דברי חיזוק וואס זיי פלעגן שמועסן צווישן זיך. ווי פארוואנדערט איז ער אבער געווארן ווען ער איז אנגעקומען אהין און דארט געטראפן זיין חבר רבי מרדכי שוחט. פאר זיין חבר איז אויך בייגעפאלן דעם זעלבן געדאנק, זיי האבן געוויינט פון גרויס התרגשות און זיך זייער שטארק מחזק געווען איינער דעם צווייטן.

מוהרא"ש פלעגט אסאך רעדן פון דעם און מעורר זיין איבער די וויכטיגקייט אז אנשי שלומינו זאל זיך האלטן שטענדיג צוזאמען, ווייל נאר דאס איז דער וועג צו הצלחה.

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב סימן מ"ח) אז ער האט געהערט פון אן אמת'ן צדיק וואס האט געזאגט אז ווען ווען ער וואלט געהאט איינעם, סיי ווער עס זאל נאר זיין, וואס זאל אים זאגן "מיין ברודער, שטארק זיך און דערהאלט זיך", וואלט דאס אים זייער שטארק געהאלפן און ער וואלט פיל מער געלאפן איז זיך מזרז געווען אין עבודת ה', ווייל אויף יענעם צדיק איז אויך אריבער געגאנגען אסאך שוועריקייטן און דורכפעלער און ער האט נישט געהאט קיינער וואס זאל אים שטארקן.

רבי נתן האט געזאגט אז דאס האט דער רבי געזאגט אויף זיך אליין. דאס ווייזט ווי ווייט א מענטש מוז האבן גוטע חברים וואס זאלן אים שטארקן און מחזק זיין, אז אפילו א גרויסער צדיק דארף אויך האבן חיזוק. פארקערט, דער יצר הרע פארלייגט זיך נאך מער אויף אן ערליכער איד. ווי גרעסער א מענטש איז, אלץ מער וויל אים דער יצר הרע צונגריפן. און דעריבער דארף ער האבן גרויס חיזוק.

עס איז דא אן אינטערעסאנטע מדרש פליאה "מה ראה אדם לחטא? לפי שראה בשמים ולא ראה בשלש" - פארוואס האט אדם הראשון געזינדיגט? ווייל ער האט געזען נאר צוויי און נישט געזען דריי. מוהרא"ש פלעגט דאס טייטשן לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק א סימן ל"ד) אז יעדער מענטש דארף האבן דריי נקודות "נקדת הרב", "נקדת החבר", און "נקדת עצמו". רבי נתן איז דאס מסביר (ליקוטי הלכות ברכת המזון ה"א) אז קודם דארף א מענטש גיין א צדיק וואס זאל אים אויסקלערען די ריכטיגע וועג ווי אזוי זיך צו פירן. דערנאך דארף מען האבן א חבר מיט וועמען זיך איבערצושמועסן און זיך שטארקן אינאיינעם מיט די עצות פונעם רבי'ן. און דערנאך א מענטש זיך אליין שטארקן מיט'ן אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן אליין אז ער זאל מצליח זיין.

דאס איז פשוט אין דעם מדרש, פארוואס האט אדם הראשון געזינדיגט? נאכדעם וואס ער איז פארטריבן געווארן פון גן עדן איבער די עבירה פון עסן פונעם עץ פשת אין דעם מדרש, פארוואס האט אדם הראשון געזינדיגט? נאכדעם וואס ער איז פארטריבן געווארן פון גן עדן איבער די עבירה פון עסן פונעם עץ הפת, איז ער געווארן אזוי געפאלן ביי זיך, אז די גמרא זאגט (עירובין ה"ח) אז הונדערט און דרייסיג יאר האט ער געבעד געזינדיגט. דאס אלעס איז געקומען ווייל ער האט נאר געזען צוויי נקודות, ער האט געהאט די נקדה פון א רבי, דאס איז געווען דער אייבערשטער אליין וואס איז געווען זיין רבי. און ער האט אויך געהאט זיין אייגענע נקדה. ער האט אבער נישט געהאט די דריטע נקדה וואס דאס איז א חבר. ער האט נישט געהאט א חבר וואס זאל אים שטארקן און זאגן: "בייט אראפגעפאלן? הויב זיך אויף און גיי ווייטער", און דעריבער האט ער זיך נישט געקענט אויפהויבן. ביז ער האט געטראפן זיין זון קין (בראשית רבה כ"ב, י"ג) און אים געפרעגט וואס עס איז געווארן מיט זיין עברה אז ער האט געהרג'ט הבל, האט אים קין געענטפערט אז ער האט תשובה געטון. דאן האט זיך אדם הראשון געקלאפט אין פנים און געזאגט: "אזוי גייט עס? מען קען תשובה טון און אנהויבן פון יעצט צו זיין גוט? און איך האב דאס גארנישט געוואוסט?" דאס אלעס איז געווען ווייל ער האט נישט געהאט קיין חבר מיט וועמען זיך דורכצוגעדן זיך שטארקן.

חז"ל זאגן (תענית ד' א) אז ר' חנינא האט געזאגט: "איך האב אסאך געלערנט פון מיינע רבי'ס, אבער נאך מער האב איך געלערנט פון מיינע חברים", ווייל אן די התחזקות וואס מען באקומט פון א חבר, וועט מען אנוועקפאלן אויך פונעם רבי'ן. דער רמב"ם שרייבט (הלכות דעות פקד ו) אז א מענטש ווערט אייביג נאכגעשלעפט צו די סביבה ארום אים, און דעריבער דארף מען זיך היטן זיך נישט צו דרייען מיט שלעכטע חברים ווייל מען קען ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי. און פארקערט, ווען א מענטש האט שכל, דרייט ער זיך נאר צווישן גוטע חברים שטענדיג, און דאן וועט ער זיכער אויך ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי און ווערן אן ערליכער איד. וואויל אים אים אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך חברים ושר"ת בקרב מקב"ה ה"ק"ב)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קלב)

אין קורצן פון פריער: אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם ביים רבי'ן אויף שבת קודש פרשת פנחס. תפד

דער רבי האט דאן אסאך גערעדט איבער די גזירות וואס מען האט דעמאלט געוואלט גוזר זיין אויף די אידן, צו נעמען אידישע קינדער אין מיליטער און נאך פארשידענע גזירות. דער רבי האט געהאט גאר גרויס צער פון דעם, ער האט געזאגט אז דאס איז נישט קיין פשוטע זאך, און ער האט זיך זייער געבייזען אויף די וואס זאגן אז די גזירות וועלן זיכער נישט ווערן אויסגעפירט ווייל דער אייבערשטער וועט דאס זיכער נישט טון צו אידישע קינדער, ווי אזוי קען זיין בכלל אז דער אייבערשטער זאל דאס טון צו אידן, אבער דער רבי האט געזאגט אז עס איז נאריש אזוי צו זאגן, עס איז דאך געבען געווען אסאך שווערע גזירות אויף אידן רחמנא ליצלן, און ער האט געזאגט אז מען דארף זייער מורא האבן פון די גזירות וואס מען רעדט, און עס נישט נעמען פאר גרינג, נאר מען זאל אסאך שרייען און בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, אפער וועט דער אייבערשטער רחמנות האבן און מבטל זיין די גזירות, ווייל תפלה העלפט אלעמאל.

דער רבי האט דעמאלט געזאגט, "היתכן אז מיר לאזן דעם אייבערשטן טראכטן פון מאכן גזירות אויף דער וועלט? מיר דארפן רופן דעם אייבערשטער פון זיינע זאכן אין וואס ער איז עוסק אין א געוויסע גזירה און דאס גלייכן, אים אנוועקרופן פון דארט, ער זאל אנוועקווארפן די זאכן אין וואס ער איז עוסק בכבול, און ער זאל קערן צו אונז, אויסהערן וואס מיר רעדן צו אים, וואס מיר בעטן אים, אז מיר ווילן זיך דערנענטערן צו אים, מיר ווילן זיין ערליכע אידן. ווייל ווען א איד וויל רעדן צום אייבערשטן, ער וויל זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן, דעמאלט ווארפט דער אייבערשטער אנוועק אלע זיינע זאכן, אלע גזירות וואס ער וויל גוזר זיין, ער לאזט אפ אלע זיינע געשעפטן בכבול, און ער ווענדט זיך נאר צו דעם מענטש וואס וויל רעדן מיט אים, זיך אויסשמועסן מיט אים, וואס וויל אים בעטן הילף צו ווערן נאנט צו אים."

דער רבי האט דעמאלט געזאגט דעם פסוק (תהלים פ"ג, ב) "אלקים אל דמי לך", דאס ווארט "דמי" מיינט אויף רוסיש "טראכטן", אז מען דארף אסאך רעדן צום אייבערשטן, און אזוי ציען דעם אייבערשטן צו אונז, אז ער זאל בכבול נישט טראכטן קיין גזירות.

תפד

די אויבנדערמאנטע תורה "אמצעותא דעלמא" האט דער רבי געזאגט מיט א געוואלדיגע התלהבות און יראה, אזוי ווייט אז די דוהערער האבן בכלל נישט געקענט פארשטיין וואס ער זאגט, נאר שפעטער האט מען עס אפגעשריבן פון זיין כתב יד קודש, מיט זיין הייליג לשון.

תפד

אין יענעם זומער איז געווען איינמאל ביים רבי'ן א גרויסער עת רצון, און דעמאלט האט ער איבערגעגעבן דעם "ספר הא-ב", וואס האט באקומען דעם נאמען "ספר המדות", פאר רבי נתן איבערצושרייבן.

דער ספר איז געליגן ביים הייליגן רבי'ן נאך פון זיינע יונגע יארן, קיינער האט נישט געוואוסט דערפון, און יעצט איז עס נתגלה געווארן.

ווי אזוי דער ספר איז נתגלה געווארן, איז געווען דורך אן אינטערעסאנטע מעשה. עס איז געווען א איד מיט'ן נאמען ר' דוב חנה'לעס, ער איז געווען רב אין שטאט לאדיזין, און איז געווען שטארק מקורב צום הייליגן רבי'ן פאר אסאך יארן.

*****

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טוט מען ווען דער מאן האט א סמארטפאון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט בעטן אויב דער ראש ישיבה קען געבן חיוזק פאר פרויען וואס זייערע מענער האבן א סמארטפאון.

י"שר כח

תשובה:

בערות ה' תהפוך

יום ב' פרשת תצוה, ו' אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריוו. אסאך פרויען דארפן חיוזק אויף דעם פרט, און מיט'ן אייבערשטן'ס הילף, מיט די שכל פון רבי'ן, און מיט אסאך סבולנות - קען מען זוכה זיין צו אן ערליכע שטוב, א ריינע שטוב.

איר וויסט אונדאי דאס וואס מען לערנט מיט אלע מיידלעך און פרויען, "בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים" (סוטה י"א), בזכות די ערליכע פרויען זענען אונזערע עלטערן ארויס פון מצרים; וואס פאר א גרויסע זאכן האבן די ערליכע פרויען געטון אז זיי האבן געברענגט די גאולה? דערציילן די הייליגע חכמים (שם), די אידן אין מצרים האבן געארבעט זייער שווער און זיי האבן נישט געהאט קיין כח פאר גארנישט, זיי האבן בכלל נישט געוואלט אהיים קומען, זייער קאפ איז געווען אויסגעברענט פון ארבעטן שווער; אזוי ווי היינטיגע טעג, די וואס האבן א טעלעפאון און זענען איינגעטונקען ראשו ורובו אינעם טעלעפאון, קאפ און הארץ אין די גייעס, די מח מחשבה אין די נארישקייטן; די אידן אין מצרים זענען געווען שמוציג פון די פעלד ארבעט, זיי האבן נישט געטראכט פון אהיים גיין. די ערליכע פרויען, די נשים צדקניות - זענען ארויס אין פעלד צו זייערע מענער, זיי האבן מיטגעברענגט וואסער, און דער אייבערשטער האט געמאכט א נס, בשעת זיי זענען געגאנגען שפען וואסער איז אריין געשווימען קליינע פיש, דאס האבן זיי געגעבן פאר זייערע מענער, און יעדע פרוי האט גערעדט שיינ צו איר מאן מיט ליבשאפט, און אזוי איז ארויסגעקומען כלל ישראל.

די הייליגע חכמים זאגן (מלקות רות, ד'): "בזכות נשים צדקניות עתידין להגאל", אין זכות פון די נשים צדקניות וועלן מיר ארויסגיין פון דעם לאנגן ביטערן גלות; בזכות די ערליכע פרויען וואס טוען דאס זעלביגע וואס די ערליכע פרויען האבן געטון אין מצרים, זיי ווארטן אפ דעם מאן, זיי גייען אנטקעגן דעם מאן, זיי קוקן נישט אויף גארנישט, זיי ארבעטן מיט חכמה, זיי רעדן שיינ צום מאן, זיי האבן ליב דעם מאן, ביז דער מאן וויל פון זיך אליינס שוין נישט די אלע נארישקייטן.

אז מען האט א גוטע ווייב, אן ערליכע פרוי, א קלוגע, וואס זי איז פון איין זייט שטארק ביי זיך נישט צו האבן קיין פלים וואס רבנים אסר'ן, און פון די אנדערע זייט זענען זיי גוט צום מאן, אפילו ער איז נאכנישט דערביי - אין זייער זכות וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן.

ביי די שבת ליכט דעמאלט איז א צייט וואס פרויען קענען פועל'ן גרויסע ישועות. מוהרא"ש זאגט, ווען פרויען וואלטן געוואוסט וואס זיי קענען אויסבעטן ביי די ליכט - וואלטן זיי זיכער גע'פועלט אלעס וואס זיי דארפן.

מוהרא"ש דערציילט, רבי נתן האט געבעטן זיין ווייב און זיינע טעכטער, ווען זיי צינדן אן די שבת ליכט זאלן זיי בעטן דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם אזוי ווי איך צינד אן די ליכט, אזוי זאל אנגעציינדן ווערן דעם הייליגן רבי'נס ליכט אין אלע אידישע הערצער"; דאס דארפן אלע פרויען בעטן ביי די שבת ליכט: "רבוננו של עולם אזוי ווי איך צינד געצט אן די שבת ליכט, מאך אויז ליכטיג אונזער לעבן און מאך ליכטיג פאר אלע אידישע קינדער; אלע זאלן וויסן פון דיר און אלע זאלן וויסן פון הייליגן רבי'ן. צינד אן מיין מאן'ס הארץ ער זאל דיר דינען מיט ליבשאפט און צינד אן די הערצער פון מיינע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צטו אמונה תצוה תשפ"ב)

ער פלעגט קומען צו פארן צום הייליגן רבי'ן פון צייט צו צייט, און אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער למדן, און גאר א גרויסער בקי אין פילע אלטע ספרים און סיפורים, פלעגט ער אסאך רעדן צום רבי'ן און דערצוילן פון זיינע ידיעות.

דאס פארן צום רבי'ן איז אים אבער אנגעקומען זייער שווער, ער האט געהאט פילע מניעות און שטערונגען, ער האט אבער גאר שטארק ליב געהאט דעם הייליגן רבי'ן ממש חוץ לדרך הטבע, ער איז געווען זייער מקושר צום רבי'ן, דעריבער האט ער איין טאג באשלאסן איבערצולאזן די רבנות פאסטן און זיך אריבערצייגן וואוינען געבן דעם רבי'ן. ער האט דאס טאקע גלייך אויסגעפירט און איינגעמאלן פאר די שטאטסלייט אז ער לאזט אפ דאס רבנות און ציעט זיך אריבער מיט זיין פאמיליע צום שטאט ברוסלב, וואו דער רבי האט דעמאלט געוואוינט.

אנקומענדיג קיין ברוסלב האט ער זיך ממש מחז' געווען אז ער איז זוכה צו זען דעם הייליגן רבי'ן יעדן טאג, ער פלעגט יעדן טאג רעדן מיט'ן רבי'ן און אים דערצוילן מעשיות און חידושי תורה וואס ער האט געזען אין די פריערדיגע ספרים. צומאל האט זיך געמאכט אז ווען דער רבי האט געהערט פון אים א דבר תורה, האט ער אויפגעהויבן זיין הייליג האנט און זיך אנגערופן, "דאס איז אמת'ע רוח הקודש", און דער רב האט זייער הנאה געהאט פון דעם, צו וויסן וועלכע חידושי תורה זענען רוח הקודש.

דער רבי האט געהאט זיינע פונות מיט דעם, דער רבי האט אלץ געוואלט הערן נייע זאכן, דער רב האט דערצוילט פאר'ן רבי'ן די אלע אינטערעסאנטע זאכן, און דער רבי האט שוין געטון מיט דעם וואס ער האט געהאט צו טון, השגות און מדרגות און אזוי ווייטער. עס איז פאקאנט ביי אנשי שלומינו פילע סיפורים און חידושי תורה וואס דער רבי האט שטארק ארויסגעהויבן.

איין טאג אינמיטן זומער איז דער רב אריינגעקומען צום הייליגן רבי'ן און אים דערצוילט א מעשה, וואס פון דעם איז נאכדעם נתגלה געווארן דער ספר המדות. די מעשה קומענדיגע וואו א"ה גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' בחורי הישיבה ענדיגן דעם שובבי"ם מיט פולע קעשענעס

דער ראש ישיבה שליט"א האט מעורר געווען די בחורים פאר די שובבי"ם טעג מיט די ווערטער וואס מוהרא"ש פלעגט זאגן: "ווען מען גייט ארויס פון די חנוכה טעג, מען האט געציענדן די הייליגע חנוכה ליכט, מען גייט אריין אין שובבי"ם, דארף מען זיך משלים זיין מיט תשובה, תורה, תפלה, ומעשים טובים, אזוי וועט מען אריינגיין אין אדר און אין פורים מיט שמחה ווי הו"ל זאגן "משנכנס אדר מרבין בשמחה", און פרייליך קען מען נאר זיין ווען מען טוט תשובה".

דער ראש ישיבה האט יעדן טאג ביים חיזוק שיעור, געפאדערט און געמאנט פון די תלמידים, זיך צו נעמען אין די הענט אריין און נישט דורכלאזן די טעג מיט גארנישט, נאר אויסנוצן די צייט צו די מאקסימום, מיט תורה און תפלה. דער ראש ישיבה האט מעורר געווען אז מען דארף נוצן די מתנה וואס דער רבי האט אונט געגעבן דער "סדר דרך הלימוד", אז מען זאל שטענדיג לערנען נישט קיין חילוק צו מען האט דעם קאפ אויפ'ן פלאץ אדער נישט, צו מען פארשטייט אדער נישט, צו מען געדענקט אדער נישט.

די בחורים האבן טאקע אפגעראכטן די הייליגע שובבי"ם טעג אין ישיבה אויף אזא וועג, די בחורים האבן אויסגענוצט די צייט ווי עס דארף צו זיין, מיט תשובה און מעשים טובים. אלע בחורים האבן געענדיגט יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, וואס דאס אליינס קומט אן צו א סך הכל פון איבער "פופציג טויזענט בלאט גמרא", דאס איז אויסער די טויזענטער פרקים משניות, טויזענטער קאפיטלעך תהלים, און נאך שיעורים וואס יעדער בחור האט זוכה געווען צו ענדיגן פאר זיך, אין צוגאב צו די שיעורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א לערנט פאר שיעור עיון גמרא און משניות. און אזוי גייען די בחורים צו צום חודש אדר, מיט פילע קעשענעס מיט תשובה, תורה און תפלה, וואס נאר אזוי איז מען זוכה צו די ריכטיגע שמחה. משנכנס אדר מרבין בשמחה!

די בחורים גרייטן זיך אויף פורים

די הייליגע ברסלבע ישיבה איז שוין גאר שטארק באקאנט אין די היינטיגע טעג, עס איז ברייט באוואוסט די גרויסע פעולות פון די הייליגע ישיבה, סיי וואס מען קען זען אויף די טייערע בחורים, הכרת פניהם ענתה בם, די תורה און תפלה, די יראת שמים און מדות טובות, וואס זיי האבן זיך איינגעקויפט בין כותלי הישיבה; און סיי די געוואלדיגע שיעורים וואס דער ראש ישיבה געבט יעדן טאג אין ישיבה, און ווערט געהערט דורך פילע צענדליגע טויזנטער אידן איבער די וועלט, וועלכע זענען זיך מחז' מיט די דרשות, און גלייכצייטיג מיט די "חיזוק יומי" - טעגליכע קורצע אויסנוצן פון די דרשות, וואס גאר אסאך אידן זאגן עדות אז די דרשות האבן געטוישט זייער לעבן צום גוטן אין אלע הינזיכטן, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. פילע זענען זיך מחיה מיט די הערליכע ניגונים פון אמונה וואס האט איינגענומען די וועלט, אזוי אויך שפען פילע אידן זייער גאנצע אידישקייט און לעבן פון די הייליגע בריוו פון די קונטרסים "עצת אמונה", וואס ווערט פארשפרייט און צוכאפט דורך טויזנטער אידן וועכנטליך.

עס איז זייער מערקווידיג דער גרויסער חילוק וויאזוי עס האט אויסגעזען מיט יארן צוריק ווען די ישיבה איז געעפנט געווארן, ביז היינט. אין אנהויב האט מען פארטריבן די בחורים און נישט געוואלט הערן בכלל פון די ישיבה, נישט באגרייפנדיג די געוואלדיגע תועלת וואס די הייליגע ישיבה ברענגט פאר די בחורים און פאר יעדן איינעם, און אצינד איז דאס פונקט פארקערט, ווען עס הערשט אזא צמאון א דארשט אויף די ישיבה, לא צמא ללחם ולא צמא למים, אידן שפירן פאר א גרויסע זכ' צו קענען האבן א חלק אין די געוואלדיגע פעולות פון די הייליגע ישיבה, לשמוע את דבר ה'.

די נאכפראגע איז שוין אזוי שטארק אז פאראנגענעם יאר האט מען בשום אופן נישט געקענט נאכקומען דער פארלאנג, פון אלע זייטן האט מען געבעטן אז די בחורים זאלן ארויפצוקומען צו זיי אום פורים, און דאס איז ב"ה געווען גאר שיינע חכמה פאר די הייליגע ישיבה. אזוי ווי די צייט זייער באגרעניצט. וועט מען נישט קענען ארויפגיין צו קיינעם נאר מיט א פאראויס באשטימטע אפוינטמענט. רופט 917-232-9070 צו באשטעלן די בחורים צו קומען משמח זיין ביי אייך אום פורים. ליהודים היתה אורה ושמחה!

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יעקב דוב כהן הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה עזרא בויס הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה ברוך נוסבוים הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

זייט מתפלל!

פאר ר' יצחק בן פיגלא

פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליזערע צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעיה נש צו שיקן צו אייך אחיים

מ'גרייט זיך אויף פורים

פארגעלערנט מגילת אסתר, שיעורים אויף פורים, מעשיות פאר קינדער, זיך אויסלערנען ליינען די מגילה, פורים דיגס, און נאך

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 5

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com